

αὐτὸν πλὴν ἐν πλὴν μέθοδον τοῖς περιερισθῆναι. ὁ δὲ λέγειν διήκων ἐστὶν ἐξ ἐν βου-
 λομένης λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς περι-
 κπικὸν ἦν δικαίων εἶσι, καὶ ἀφ' ἧς δικαιο-
 περιηροσὶ καὶ βούλονται τὰ δίκαια· τὸν αὐ-
 τὸν ὅτι ἐστὶν καὶ ἀπὸ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικουσι
 καὶ βούλονται τὰ ἀδικα. διὸ καὶ ἡμῶν περι-
 τον ὡς ἐν τύπῳ ὑποκείμεναι ταῦτα. οὐδὲ γὰρ
 ἐν αὐτὸν ἔχει ἐστὶν ὅτι τὰ ἦν ὅτισημῶν
 καὶ δυνάμεων, καὶ ὅτι ἦν ἔξωθεν δυνάμεις
 μὴ γὰρ καὶ ὅτισημῶν δοκεῖ ἦν ἐναντίον ἢ αὐ-
 τῇ εἶναι ἔξωθεν ἢ ἐναντία, ἦν ἐναντίον οὐ. ὅτι
 ὑπὸ τῆς ὑμέρας οὐ περιήεται τὰ ἐναντία, ὅτι
 λατὰ ὑμέρα μόνον λέγουσιν γὰρ ὡς ὑμέρας
 βασιζέται, ὅταν βασιζέται ὡς αὐτὸ ὑμέρας. πολ-
 λαίς μὲν ἔν τινος ἔξωθεν ἢ ἐναντία ἔξωθεν ὁποῦ τ' ἐ-
 ναντίας· πολλὰ μὲν ὅτι ἔξωθεν ὁποῦ τ' ὑποκείμε-
 νων. ἐὰν τε γὰρ ἢ ἀδικία ἢ φανερά, καὶ ἢ κρυ-
 ξία φανερά, καὶ ἢ ἐν τῷ δικαιοσύνῃ ἢ ἀ-
 δικία, καὶ ἐν ταῦτα τὰ δικαιοσύνῃ γὰρ ὅτι ἢ ἀ-
 δικία πικρότης σαρκός, ἀγάπη καὶ πλὴν κρυ-
 ξία εἶναι μανόματα σαρκός, καὶ τὸ δικαιοσύνῃ,
 τὸ πικρότη πικρότητος ἐν σαρκί. ἀγαθου δὲ
 εἶναι ὡς ὅτι τὸ πλὴν, ἐὰν δάπερα πλεοναχῶς
 λέγουται, καὶ δάπερα πλεοναχῶς λέγουται. ὅτι
 εἶ τὸ ἀδικον, καὶ ἢ ἀδικία, ἐπιτελεῖ ἢ πλεονα-
 χῶς λέγουται ἢ δικαιοσύνῃ καὶ ἀδικία.
 ἀδικία δὲ τὸ συνέχεται εἶναι πλὴν ὁμοιῶν αὐ-
 τῷ, ἀδικία εἶναι, καὶ οὐχ ὡς ἀφ' ὅτι ἦν ἴσους
 εἶναι καλλόν, ἢ γὰρ δικαιοσύνῃ πολλὰ ἢ καὶ πλὴν
 εἶναι· ὅτι ὅτι καλλόν καλλόν ὁμοιῶν, ἢ τὰ
 ὑπὸ τὸν αὐχένα ἦν ζῶων, καὶ ἢ τὰς δὲ
 εἶναι κλείουσαι. εἰλήφθη δὲ ὁ ἀδικος πο-
 σαχῶς λέγουται. δοκεῖ ὅτι, τε παράνομος
 ἀδικος εἶναι, καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ὁ αἴσιος.
 ὡστε δῆλον ὅτι καὶ ὁ δίκαιος ἔσται ὅ, τε νό-
 μιμος καὶ ὁ ἴσους. τὸ μὴ δίκαιον ἀρετὴ τὸ
 νόμιμον, καὶ τὸ ἴσον· τὸ δὲ ἀδικον, τὸ
 παράνομον καὶ τὸ αἴσιον. ἐπεὶ δὲ πλεονέ-
 κτης ὁ ἀδικος, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ οὐ πᾶν-
 τα, ἀλλὰ ἀπὸ ὅσα ἀτυχεῖα καὶ αὐτυχεῖα,

A rebus exquirendis & explicandis, eadem
 atque in superioribus via rationeque uti-
 mur. Videmus igitur eum animi habi-
 tum, quo ad res iustas gerendas homines
 efficiuntur idonei, quæque res iustas & a-
 gunt, & volunt, ab omnibus iniustitiam in-
 telligi atque appellari solere: eodemque
 modo iniustitiam habitum esse, quo & ini-
 iuriam faciunt, & res iniustas volunt. Ita-
 que hæc primum nobis quoque veluti
 quadam imagine adumbrata posita sint &
 concessa. Neque enim ita se res habet in
 scientiis & facultatibus seu potestatibus
 ut in habitibus. Facultas enim seu pote-
 stas, & scientia, eadem contrariorum vi-
 detur esse: habitus autem contrariorum
 non idem est, verbi gratia bona valetu-
 dine non aguntur contraria, sed ea, quæ
 sunt bonæ valetudinis propria duntaxat.
 Dicimus enim, aliquem valenter ambulare,
 cum ita ambulat, ut is, qui bene valet.
 Cæpenumerò igitur ex contrario habitu
 habitus intelligitur contrarius: sæpe ex
 rebus habitui subiectis. Nam si bona cor-
 poris habitu & firma constitutio nota
 sit, nota erit etiam mala: & cognitis iis quæ
 firmam corporis constitutionem efficiunt,
 firma quoque corporis constitutio erit co-
 gnita: & rursus ex hac ipsa, ea, quæ bonam
 corporis habitudinem efficiunt. Si enim
 bona corporis habitudo, soliditas carnis
 est: necesse est malam corporis habitudi-
 nem, carnis raritatem esse: & quod vim ha-
 bet efficientem firmæ corporis constitu-
 tionis, id ad carnis soliditatem gignendam
 necessariò valebit. Plerumque autem sequi-
 tur, ut si altera pluribus modis dicantur,
 alterorum quoque multi sint significandi
 modi: verbi gratia si multe sint iusti signifi-
 cationes, erunt & iniusti multe. Multis
 autem modis iustitia & iniustitia dici vi-
 dentur. Sed quia valde est propinqua earum
 nominis communitas, & similitudo,
 idcirco obsecurior est, neque ita, ut in iis
 quæ longè inter se distant, apparet. Ma-
 gna enim differentia est ea, quæ ex specie
 est. exempli gratia, clavis apud Græcos ὄνο
 & communi nomine appellatur & ea
 pars, quæ cervicibus animalium subest, &
 ea quæ ostia claudant. Hoc igitur sumtum

fit, quot modis homo iniustus dicatur. Et verò videtur iniustus esse & is, qui contra
 legem committit, & is, qui sibi plus vendicat, quàm par sit, & quisque inæqualis est.
 Ex quo perspicuum est, iustum quoque futurum & eum, qui legibus pareat, & eum
 qui æquus seu æqualis sit. Ius igitur erit tum id, quod legibus sancitur, quod legiti-
 mum appellant, tum id, quod æquum est: & contra iniuria, tum id, quod in legem
 committitur, tum id, quod iniquum est. Quoniam autem iniustus etiam plus bono-
 rum, quàm par sit, sibi deposcit vendicatur: in bonis erit occupatus, non om-
 nibus, sed in iis duntaxat, in quibus secunda & adversa fortuna locum habet: